

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਜੇ. ਜੇ

ਪਾਇਨੀਅਰ ਐਗਰੋ ਐਕਸਟ੍ਰੈਕਟਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਜੀ. ਡਬਲਿਊ. ਪੀ. 2001 ਦਾ ਨੰਬਰ 992

27 ਸਤੰਬਰ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ 226 ਅਤੇ 266, ਅਨੁਸੂਚੀ VII, ਸੂਚੀ II ਐਂਟਰੀਆਂ 9, 42 ਅਤੇ 54 — ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 — ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ, 2000 — ਐੱਸ. 3—ਪੰਜਾਬ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪ੍ਰੋਰਨਾ ਕੋਡ, 1992—ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸੈੱਸ ਲਗਾ ਰਹੀ ਹੈ। 1948 ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੇ 10% ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਲਈ ਟੈਕਸ - ਸੂਚੀ II ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 9 ਅਤੇ 42 ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਸਮਰਥ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਰ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ - ਐਂਟਰੀ 54 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੈੱਸ 2000 ਐਕਟ - ਕਲਾ 266 ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਲੀਆ ਰਾਜ ਦੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 2000 ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ - ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁਕਮ-ਉਪਕਰ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 1992 ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ - ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ.

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਨੀਅਰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ, ਆਸ਼ਰਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਖੁਦ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਸੈੱਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਂਟਰੀਆਂ 9 ਅਤੇ 42 ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੋਵੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 43)

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੈੱਸ ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋਵੀ ਦੀ ਕਮਾਈ 'ਫੰਡ' ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 266 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਲੀਆ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ। ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਧਾਰਾ 266 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵੀ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੈੱਸ ਫੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 43)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸਮੱਸਿਆ 'ਘਾਟਾ' ਹੈ। ਪਰ ਆਓ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ- 'ਸਰਕਾਰ ਜਿੰਨੀ ਘੱਟ ਖਰਚੇਗੀ, ਓਨੀ ਹੀ ਕੀਮਤ'। ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਆਰਥਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮੁਫ਼ਤ ਖਰਚ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਖਰਚੇ ਘਟਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾ।

(ਪੈਰਾ 43)

i

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਫੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਅਸਟਾਪੇਲ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 43)

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਮੈਸਰਜ਼ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ। ਵੀਕੇ ਸਿੱਬਲ, ਕੇਐਲ
ਗੋਇਲ, ਐਲਆਰ ਵਾਸੂਦੇਵ ਅਤੇ ਰੀਤਾ ਕੋਹਲੀ, ਵਕੀਲਾਂ - ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ
ਲਈ।

ਲਖਵਿੰਦਰ ਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ- ਜਵਾਬਦੇਹ
ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ

(1) ਕੀ ਪੰਜਾਬ 3 ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੀਏਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ
ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ
ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?
23 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ

ਨੇ 2001 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 992 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਿਪ ਰੂਪ
ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਸ਼ੇਅਰਧਾਰਕ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 20
ਜਨਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ
16 ਮਾਰਚ, 1993 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਅਤੇ ਸੈਟਰਲ ਸੇਲਜ਼
ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇ ਪੈਕੇਜ ਨੂੰ
ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ, ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ
ਕੋਡ 1992 ਵਜੋਂ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ
ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P.3 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਿਤ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 7
ਤੋਂ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਸੀ। 5 ਸਤੰਬਰ,
1994 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ
ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P. 4 'ਤੇ ਹੈ।

(4) 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਐਕਟ (2000 ਦਾ
ਨੰਬਰ 11) ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੈੱਸ

ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੈੱਸ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ 10% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P.5 'ਤੇ ਹੈ। 20 ਸਤੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਨੂੰ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2000 ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 18, 2000 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਸੈੱਸ ਦੀ ਦਰ ਵਿਕਰੀ/ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੇ 10% 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ।

(5) ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੂਹ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ" ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ VII ਦੀ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ 45 ਤੋਂ 63 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਸੈੱਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੇਵੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ "ਕੋਈ ਵੀ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਮਪਿਊਨਡ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਫਿਰ ਵੀ, ਸੈੱਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ "ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 1992 ਕੋਡ ਅਤੇ 1991 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ/ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੈੱਸ "ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਨਾਮ ਦੇ ਕੇ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਥੋਪਣਾ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸੂਚੀ II ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 9 ਅਤੇ 42 ਅਤੇ ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 23 ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਐਂਟਰੀਆਂ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ/ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ/ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਫੰਡ ਲਈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਬਜਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੰਤਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ "ਰਾਜ ਦੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੈੱਸ ਦੀ ਕਮਾਈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਬਜਟ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਬਚਣ

ਲਈ..." ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਧਾਰਾ 202, 203 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।, ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੀ 204 ਅਤੇ 266.

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਸਬੰਧੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਉਧਾਰ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਾਇਨੀਅਰ ਐਗਰੋ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਦੇ 4.35 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ। 9.48 ਕਰੋੜ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(8) ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਵਿਥਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(9) ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ, ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਆਦਿ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ. ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਐਕਟਾਂ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸੈੱਸ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਰਾਜ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੈੱਸ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਾਜ ਛੋਟ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਿਆ..." ਇਹ ਫਾਰਮ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਜ਼ੁਰਗ ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ, ਆਸ਼ਰਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਸੈੱਸ "ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਸੈੱਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦਾ ਫਾਰਮੂਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਟੈਕਸ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ

ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(10) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, 'ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ' ਲਈ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(11) ਸ੍ਰੀ ਲਖਵਿੰਦਰ ਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੇਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(12) ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ:-

- (i) ਕੀ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ?
- (ii) ਕੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ?

ਰਜਿ. (ਸੈ)

(13) ਇਹ ਐਕਟ "ਬਜ਼ੁਰਗ ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ, ਆਸ਼ਰਿਤ ਬੱਚਿਆਂ, ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ 2 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਾਅ।" ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ. ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਬਿਰਧ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਅਪਾਹਜ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ।

ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਲਈ. ਵਸਤੂ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਪ ਹੈ। ਇਹ

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(14) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ- ਕੀ ਲੋਵੀ ਸੀਵਿਯਾਨਕ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?

(15) ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“2(ਬੀ) ‘ਫੰਡ’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ;

(g) ‘ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ, ਆਸ਼ਰਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ।

(2) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼, ਪਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ, ਦੇ ਉਹੀ ਅਰਥ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(16) ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

10 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਐਡ-ਵੈਲੋਰਮ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੈੱਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖਰੀਦਾਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਣਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1956। (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

4(1) ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ ਕਹਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫੰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਫੰਡ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ।

5(1) ਫੰਡ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

55
0

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

2002(
1)

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਫੰਡ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ:-

- (a) ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਕੀਮ;
- (b) ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ;
- (c) ਨਿਰਭਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ;
- (d) ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ; ਅਤੇ
- (e) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਅ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਫੰਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਈ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

6(1) ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸੈੱਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਗੇ। , 1948, ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਪੜਾਅ 'ਤੇ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੈੱਸ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸੈੱਸ ਦੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਕਦ ਜਾਂ ਚੈੱਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਗੇ।

8(1) ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਪਕਰ ਦੀ ਕਮਾਈ, ਅਜਿਹੇ ਸੈੱਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਸਰਕਾਰ ਫੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ(ਖਾਤੇ) ਖੋਲ੍ਹੇਗੀ।

(3) ਸਰਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ-

- (i) ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਵਾਧੂ ਫੰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ;
- (ii) ਫੰਡ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ;
- (iii) ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- (iv) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

9. ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਧਾਰ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਧਾਰ ਲਏ ਜਾਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਚਾਰਜ, ਸਟੈਂਡਰਡ ਸਕਿਉਰਿਟੀ, ਲੀਨ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਭਾਵੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ) ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਚਾਰਜ, ਮਿਆਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਮੁਰਗੀ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ।

10. ਫੰਡ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਫੰਡ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਆਡਿਟ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(17) ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

(18).....ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈੱਸ ਐਕਟ ਦੇ "ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ" ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ " ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ

ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਖਰੀਦਾਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੇ 10% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਐਡ-ਵੈਲੋਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ " ਸੈੱਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ. ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੁਢਾਪਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ "ਜਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਇਹ ਸੈੱਸ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਗਰਾਹੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈੱਸ ਦੀ ਕਮਾਈ "ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਖਾਤੇ" ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ 'ਖਾਤਾ' 'ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।' ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ "ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਫੰਡਾਂ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ "ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।" ਇਹ ਫੰਡ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਆਦਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫੰਡ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਲੋਕਲ ਫੰਡ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਆਡਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(19) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(20) ਸੈੱਸ, ਫੀਸ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ 'ਆਮ ਫਰਕ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ 'ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਸੂਲੀ' ਹਨ। ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ 'ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ... ਇੱਕ ਫੀਸ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ...' ਫੀਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਇਡ ਪ੍ਰੋ-ਕੋ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਕਿ ਵਸੂਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ।

(21) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਰ ਤੋਂ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਵੀ ਇੱਕ ਫੀਸ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ

ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਇਡ ਪ੍ਰੋ ਕੁਆ ਦਾ ਕੋਈ ਤੱਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ 'ਸੈੱਸ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ।

(22) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 265 ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ - ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਪਊਨਡ ਲੋੜੀਂਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ? ਉਹ ਵੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਲਈ?

(23) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਸੂਚੀ II ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 9 ਅਤੇ 42 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ "ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ" ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ 42 ਰਾਜ ਨੂੰ "ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਪੈਨਸ਼ਨ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(24) ਇੰਦਰਾਜ਼ ਵਿਧਾਨਕ ਮੁਖੀ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ 'ਖੇਤਰ' ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਇਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀਮਾ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਟੈਕਸ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ 'ਸਹਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਮ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਰਤਾ ਦੇ ਲਈ: ਅਪਾਹਜਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਦਰਾਜ਼ 1 ਤੋਂ 44 ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਂਟਰੀਆਂ 45 ਤੋਂ 63 ਇਕ ਹੋਰ ਸਮੂਹ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਂਟਰੀ 66 ਰਾਜ ਨੂੰ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦਾ

ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(25) ਐਂਟਰੀਆਂ 9 ਅਤੇ 42 ਟੈਕਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ "ਅਪਾਹਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਾਹਤ ..." ਅਤੇ "ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ" ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਅਪਾਹਜ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਮਪਿਊਡ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(26) ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਹੈ? ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਂਟਰੀ ਲਈ ਸੰਦਰਭਯੋਗ ਹਨ ਜੋ ਇਮਪਿਊਡ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸਿੰਗ ਐਂਟਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(27) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਹੈ। ਸੈੱਸ, ਜੋ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ 10% ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਜਾਂ ਪਿੰਨ-ਚੇਜ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ 1% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਸੂਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈੱਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਂਟਰੀ 54 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ..." ਫਿਰ ਵੀ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਸੈੱਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ?

(28) ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ "ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।" ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ 'ਤੇ 'ਸਰਚਾਰਜ' ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੰਦਰਾਜ਼ 54 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(29) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਦਲੀਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਲੇਵੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਲਈ ਸੰਦਰਭੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ S. 3 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੈੱਸ "ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼।" ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਮਾਈ ਨੂੰ "ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ" ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ S. 6(3) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ?

(30) ਕਲਾ। 266 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਮਾਲੀਏ... 'ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ' ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ।" ਕਲਾਜ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ "ਇਕੱਠੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ... ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਅਨੁਛੇਦ 283(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, "ਇਕੱਠੇ ਫੰਡ ਦੀ ਕਸਟਡੀ... ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ... "ਫਿਰ ਅਧਿਆਇ III ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਰਟੀਕਲ 202 ਤੋਂ 204 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, "ਰਾਜ ਦੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਨਿਯੋਜਨ" ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਖਰਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 'ਕੰਸੋਲਿਡੇਟਿਡ ਫੰਡ' ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਚਾਹੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

(31) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਸਧਾਰਨ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਾਂ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਰਾ ਮਾਲੀਆ 'ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ' ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਰਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 204 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯੋਜਨ ਦੇ ਅਧੀਨ' ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੰਸੋਲਿਡੇਟਿਡ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਕਢਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਨਿਯੋਜਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਦੀ ਜਮਹੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ

ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਕਾਰਨ ਸਧਾਰਨ ਹੈ. ਟੈਕਸਦਾਤਾ ਦਾ ਪੈਸਾ ਰਾਜ ਕੋਲ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 'ਮਾਲੀਆ' 'ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ' ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਵਰਤਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(32) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਕਟਰੋਏ ਵਾਂਗ। ਇਹ 'ਉਸ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ' 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 'ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼' ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਕਟਰੋਏ ਜਾਂ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ 'ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ' ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਇਹ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਲੇਖ 243W ਅਤੇ 243X ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਇਹ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣੇ। ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਸ਼ਨਮੁਘਾ ਆਇਲ ਮਿੱਲ ਬਨਾਮ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ (1)' ਵਿੱਚ ਮੁੰਗਫਲੀ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਮਦਰਾਸ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਕਰੋਪਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ, 1933 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈੱਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਗੁਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(33) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੈ?

(34) ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੈੱਸ ਵਜੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਪੈਸਾ "ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ" ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। . ਇਹ "ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ।" ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੈੱਸ ਦੀ ਕਮਾਈ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਾਤਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਰਪਲੱਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 'ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।' ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੰਡ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੰਡ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦਾ ਆਡਿਟ ਸਿਰਫ ਲੋਕਲ ਫੰਡ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੰਪਟਰੋਲਰ ਅਤੇ ਆਡੀਟਰ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ

ਨਹੀਂ। ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨੇਕ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(35) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਉਚਿਤ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕੰਟਰੋਲ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(36) ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਹੋਮਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ 'ਜੋੜਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖੇਡਣ' ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ ਫਰੈਂਕਫਰਟਰ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਨਿਆਂਇਕ ਸਵੈ-ਸੰਜਮ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਰਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ।" ਫਿਰ ਵੀ, 'ਪੁਨਰਗਠਨ' ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ 'ਵਿਨਾਸ਼' ਦੀ ਝਿਜਕ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਾਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(37) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਫੰਡ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰਜ਼. (ii)

(38) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ 'ਉਦਯੋਗ' ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 'ਸਰਚਾਰਜ' ਤੋਂ ਵੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਨੇ 'ਸੰਗਤ ਦਰਸ਼ਨਾਂ' ਵਰਗੇ ਲੋਕਪ੍ਰਿਅ ਉਪਾਵਾਂ ਲਈ ਫੰਡ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ?

(39) ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ, ਆਪਣੇ ਆਪ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ

ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ। ਐਮ/ਐਸ ਮੋਤੀ ਲਾਈ ਪਦਮਪਤ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 'ਇਕੁਇਟੇਬਲ ਐਸਟੋਪਲ' ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੈੱਸ. ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਰਾਜ ਦਾ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ (2001 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 1306 ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ) ਕਿ "ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੈੱਸ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਕਰ."

(40) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(41) ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪੋਇਨੀਅਰ ਐਗਰੋ ਐਕਸਟਰੈਕਟਸ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਯੂ. ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ
557 (ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

- (42) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।
- (43) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ-
- (i) ਬਜ਼ੁਰਗ ਨਾਗਰਿਕਾਂ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ, ਬੇਸਹਾਰਾ ਔਰਤਾਂ, ਆਸ਼ਰਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਖੁਦ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ "ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਸੈੱਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।" ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 54 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਂਟਰੀਆਂ 9 ਅਤੇ 42 ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੈੱਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੇਵੀ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਹੈ।
 - (ii) ਇਹ ਸੈੱਸ ਪੰਜਾਬ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੇਵੀ ਦੀ ਕਮਾਈ 'ਫੰਡ' ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 266 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਲੀਆ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੰਡ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ। ਰੋਕੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਧਾਰਾ 266 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵੀ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਥਿਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੈੱਸ ਫੰਡ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਐਕਟ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
 - (iii) ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਮ ਸਮੱਸਿਆ 'ਘਾਟਾ' ਹੈ। ਪਰ ਆਓ ਆਪਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੀਏ—'ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਿੰਨੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।' ਇੱਕ ਸਖਤ ਆਰਥਿਕਤਾ ਅਤੇ ਮੁਫਤ ਖਰਚ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਖਰਚੇ ਘਟਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾ।
 - (iv) ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਛੋਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(44) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ.

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ